

Wilma Caris

Ik onderzoek in beelden de spanningen die worden opgeroepen door te 'spelen' met verhoudingen tussen het individu en de haar/zijn omgeving.

In de geschilderde 'werelden', een soort film-stills creëer ik personen in een bepaalde gemoedstoestand met een onzekere uitkomst. Ook voor de toeschouwer is deze uitkomst ongewis en zoekt men naar een 'einde'.

De grote thema's en dus ook grote vragen die deze tijd beheersen zoals religie, macht, ecologie, natuur versus cultuur en het begrip duurzaamheid maken deel uit van mijn werkzaamheden op mijn atelier.

De vertaalslag met olie op linnen en pen en inkt op papier komt tot stand met behulp van divers bronnenmateriaal.

Edvard Munch, Bonnard, Peter Doig, Marlene Dumas, Natasja Kensmill zijn enkele kunstenaars die ik bewonder.

Ik ben opgeleid aan de koninklijke academie in Den Bosch.

Mijn werken bevinden zich in diverse particuliere collecties in Amerika en Nederland, evenals bij de SBK in Amsterdam en Helmond en de in de ABNAMRO collectie.

Ik heb de afgelopen jaren diverse stipendia mogen ontvangen. Momenteel combineer ik mijn werkzaamheden met lesprojecten.

Hans Jaspers van Galerie Acculade te Amsterdam;

Wilma Caris weet aan rustige plaatsen en stille momenten en aan een jong meisje of aan een gewone caravan een merkwaardige dynamiek te koppelen. Dat is niet alleen een manier van schilderen, soms vegen, met haar favoriete heldere kleuren. Haar werken appelleren ook op een soort spannende heimelijkheid en op iets mysterieus. Alsof de eigenheid van een jong meisje of van een caravan niet gezien wordt of niet gezien mag worden. Juist daardoor krijgt het appel van de eigenheid van een jong meisje of caravan een grotere betekenis. Deze spanning blijft prikkelen tot verder kijken want elk moment kan er wat gebeuren. Haar werk laat de kijker niet met rust.

Dit brengt mij op de vraag wanneer een schilderij of ander kunstwerk nu eigenlijk voltooid is. Het begin is duidelijk: een leeg doek. Maar wat maakt dat een kunstenaar besluit : zo vind ik het goed en af. Als kijker naar het werk van Caris heb ik het idee dat ik midden in een spannend verhaal zit waarin elk ogenblik iets staat te gebeuren. Maar wat dan? Een schilderij is af als het verbeeldde de bedoelingen van de kunstenaar benadert.